

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. v právní věci žalobce **V. Ch.**, bytem X, zastoupeného JUDr. Ing. Jaroslavem Majovským, advokátem se sídlem v Ostravě – Moravské Ostravě, Dr. Šmerala 12, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, se sídlem v Ostravě – Moravské Ostravě, 28. října 117, za účasti I. GasNet, s.r.o., se sídlem v Ústí nad Labem, Klíšská 940, zastoupené Mgr. Kamilem Stypou, advokátem advokátní kanceláře CESTR&PARTNERS se sídlem v Praze 2, Rubešova 162/8, II. Obec Sedliště se sídlem v Sedlišti č. p. 271, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 20.7.2016, č.j. MSK 53440/2016, ve věci umístění stavby,

takto:

I. Žaloba se **z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Osoby zúčastněné na řízení **n e m a j í** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Podanou žalobou se žalobce se domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 20.7.2016, č.j. MSK 53440/2016, jímž bylo změněno rozhodnutí Magistrátu města Frýdku-Místku ze dne 3.3.2016 č.j. MMFM143876/2015, kterým bylo rozhodnuto o umístění stavby „X“ na pozemcích parc. č.X v k. ú. Sedliště ve Slezsku, a to způsobem specifikovaným ve výroku napadeného rozhodnutí.

Žalobce v podané žalobě vymezil tyto žalobní body:

1) Nedostatečně vypořádaná odvolací námitka ohledně cílové jámy umístěné na pozemku žalobce, která bude mít rozměr 2x6 metrů a její okraj bude vzdálen od břehu potoka méně než 3 metry. Žalovaný se poměrně obšírně zabýval procesními otázkami, avšak k namítané skutečnosti se nijak nevyjádřil.

2) Žalovaný se rovněž nevypořádal s námitkou týkající se možnosti zhroucení břehu potoka, když odkázal toliko na vyjádření stavebního úřadu a uvedl, že žalobce tuto námitku nedoložil žádnými relevantními doklady. Žalobce přitom zdůrazňuje, že možné zhroucení břehu potoka se dotýká jeho vlastnického práva, když pozemek přilehlý k břehu potoka je ve vlastnictví žalobce.

3) Nesouhlas s vypořádáním námítky ohledně umístění stavby přivaděče surové vody. Žalovaný sice poukázal na konkrétní výkresy z projektové dokumentace, avšak již stavební úřad konstatoval, že před samotným započtením prací bude vykopána sonda pro zjištění přesné polohy vodovodního převaděče. Žalovaný pro úplnost sdělil, že pokud by se pomocí vykopané sondy zjistilo, že umístění převaděče je jinde a mělo by to za následek, že projednávanou stavbu by nešlo umístit v souladu s podmínkami vydaného rozhodnutí, žadatel by musel zažádat o změnu územního rozhodnutí. Podle žalobce si tímto žalovaný sám odpovídá na to, jakým způsobem se může jiné umístění vodovodního převaděče přímo dotknout vlastnického práva žalobce. Žalovaný současně odkázal na § 90 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), v platném znění (dále jen stavební zákon) s tím, že nemůže posuzovat žalobcem navrhovanou jinou možnou trasu projednávané stavby. Žalobce namítá, že k posouzení patří také to, zda záměr je v souladu s ochranou práv a právem chráněných zájmů účastníků řízení, mezi něž patří i vlastnické právo majitele pozemku, na kterém má být stavba provedena.

4) Žalobce namítl, že stávající plynovod je na jeho pozemku postaven bez jeho souhlasu a v rozporu s původním stavebním projektem, a proto se jedná o stavbu

neoprávněnou. Žalovaný sice podrobně uvedl rozdíl mezi nepovolenou a neoprávněnou stavbou a také to, že stavba je již 20 let užívána, aniž by však uvedl nějaký doklad, ze kterého by vyplývalo, v jakém vztahu je žadatel k žalobci jako vlastníkovému pozemku.

Žalovaný ve vyjádření uvedl, že námitku ohledně uložení přivaděče surové vody pro Biocel Paskov, a.s. uplatňoval žalobce již v průběhu řízení a také v odvolání. Žalovaný se jí v odůvodnění svého rozhodnutí podrobně zabýval, na což plně odkazuje. Uložení stavby přivaděče vyplývá z doložené projektové dokumentace. Žalobci bylo současně sděleno, že provedení sondy pro zjištění přesné polohy přivaděče vody před započítáním prací je běžným postupem, kterým se pouze ověřuje poloha podzemního vedení i v případech, kdy je z předložené dokumentace umístění

zřejmé. Stejně tak se žalovaný v napadeném rozhodnutí zabýval námitkou vzdálenosti okraje cílové jámy od břehu hrany potoka, jakož i možností zhroucení břehu potoka. Žalovaný se rovněž zabýval námitkou vztahující se ke stavbě současného plynovodu a její rozporností s původním stavebním projektem. Žalovaný ve svém rozhodnutí doplnil a upřesnil argumentaci stavebního úřadu, když vysvětlil rozdíl mezi pojmy „oprávněná stavba“ a „nepovolená stavba“ a zdůraznil, že stavba plynifikace obce Sedliště nebyla předmětem přezkoumávaného řízení. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

Žalobce ve vyjádření ke stanovisku žalovaného doručeném krajskému soudu dne 19.1.2017 uvedl, že žalovaný sice označil vykopání sondy pro zjištění přesné polohy přivaděče vody za běžný postup, ale neuvedl, zda za předloženou dokumentaci považuje projekt nebo zakreslení skutečné realizace stavby. Proto žalobce považuje svoji námitku za důvodnou. Žalovaný ve vyjádření k žalobcem tvrzené neoprávněnosti stavby sice odkázal na úpravu obsaženou v zákoně č. 89/2012 Sb., občanském zákoníku, v platném znění, avšak neuvedl ustanovení tohoto zákoníku, ve kterých je tato úprava obsažena. V této souvislosti žalobce poukázal na judikaturu správních soudů, a to rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) ze dne 14.5.2008 sp. zn. 3 As 11/2007 a rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 20.10.1998 sp. zn. 31 Ca 250/1997. Žalovaný navíc nehodnotil, zda v daném případě skutečně došlo ke zřízení stavby na pozemku žalobce bez jeho souhlasu.

Osoba zúčastněná na řízení I. ve vyjádření k žalobě označila žalobní námitky za liché a předestřela obdobnou argumentaci jako žalovaný. Současně navrhla zamítnutí žaloby.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění – dále jen s.ř.s.) a byl vázán obsahem žalobních bodů uvedených v žalobě (ust. § 75 odst. 2 s.ř.s.).

Z obsahu správních spisů krajský soud zjistil, že stavebník podal dne 21.1.2015 u Magistrátu města Frýdku-Místku jako stavebního úřadu (dále jen stavební úřad) žádost o vydání rozhodnutí o umístění stavby „X“. Oznámením ze dne 11.2.2015 bylo zahájení územního řízení oznámeno účastníkům řízení a dotčeným orgánům státní správy. Současně byla stanovena lhůta k uplatnění závazných stanovisek a námitek účastníků řízení. Žalobci bylo oznámení o zahájení řízení doručeno dne 17.2.2015. Žalobce podáním ze dne 2.3.2015 požádal stavební úřad o prodloužení lhůty k vyjádření. Sdělením stavebního úřadu ze dne 16.3.2015 nebylo žádosti žalobce vyhověno. Podáním ze dne 23.3.2015 se žalobce vyjádřil tak, že již dne 4.11.2014 obdržel dopis od stavebníka k jeho stavebnímu záměru na pozemku žalobce a své námitky proti této stavbě odeslal 18.11.2014 stavebníkovi. Stejně námitky vznáší i v zahájeném řízení, přičemž předložil kopii námitek ze dne 14.11.2014 zaslaných stavebníkovi. Rozhodnutím ze dne 27.3.2015 č.j. MMFM 40808/2015 stavební úřad rozhodl o umístění stavby, v němž mj. žalobcem uplatněné vyjádření formou kopie vyjádření adresovanému stavebníkovi dne 18.11.2014 vyhodnotil tak, že je nepovažuje za vyjádření k žádosti o vydání rozhodnutí o umístění stavby, takže důvody zde uvedené ani nevypořádal.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání. Rozhodnutím ze dne 26.6.2015 č.j. MSK 65816/2015 žalovaný rozhodnutí stavebního úřadu zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V dalším řízení stavební úřad výzvou ze dne 11.8.2015 vyzval stavebníka k doplnění žádosti, k čemuž mu určil lhůtu 15 dnů. Následně byli účastníci řízení uvědoměni o novém podkladu rozhodnutí a byla jim určena lhůta k seznámení se. Žalobce doručil dne 14.9.2015 stavebnímu úřadu své námitky, jež se v obsahu shodují s následně podanou správní žalobou. Po dalším doplnění žádosti, k němuž stavební úřad vyzval stavebníka, byli účastníci informováni o dalších podkladech rozhodnutí a o možnosti se s nimi seznámit. Žalobce doručil dne 3.2.2016 stavebnímu úřadu další námitky, v nichž reaguje na vyjádření stavebníka, že zemní práce na pozemcích žalobce budou prováděny ručně bez jakékoliv stavební mechanizace. Žalobce však postrádá řešení, jak bude několik desítek tun zeminy odvezeno a znovu přivezeno a stále se domnívá, že by tak mohlo dojít k devastaci břehů přilehlého potoka. Dále namítl, že nákres s názvem „bokorys“ nemá náležitosti výkresu projektové dokumentace. Rozhodnutím ze dne 3.3.2016 č.j. MMFM 143876/2015 stavební úřad rozhodl o umístění stavby. Proti tomuto

rozhodnutí podal žalobce odvolání, o němž bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím žalovaného.

S námitkou žalobce týkající se cílové jámy a z jejího umístění plynoucích obav žalobce, že dojde k poškození jeho čističky odpadních vod, se vypořádal již stavební úřad v prvostupňovém rozhodnutí (str. 14 rozhodnutí), když uvedl, že tato jáma bude hloubena ručním způsobem bez pohybu stavebních mechanismů i s ohledem na to, že část výkopů má být prováděna v ochranném pásmu stávajícího plynovodu. Žadatel také doplnil v textové části projektové dokumentace popis zemních prací včetně bokorysu koncové jámy, z něhož jsou zřejmé rozměry. Způsob provedení koncové jámy je také výslovně uveden, když k němu dojde rovněž ručním výkopem bez mechanizace. Žalovaný pak v napadeném rozhodnutí tuto argumentaci stavebního úřadu doplnil tak, že z předložených dokladů plyne, že po ukončení prací budou pozemky uvedeny do původního stavu, kdy vykopaná zemina bude přivezena zpět, zhutněna a bude provedeno osetí travním semenem. Jámy i rýha budou zasypány, takže není zřejmé, proč by mělo dojít k namítanému zhroucení stěny potoka. Dále doplnil, že se k projednávanému závěru vyjadřoval také správce povodí, tj. Povodí Odry s.p. a navržený způsob umístění a provedení stavby odsouhlasil. Krajský soud má za to, že správní orgány obou stupňů se s námitkou žalobce řádně vypořádaly. Žalobní bod 1), v němž žalobce namítá, že k jím namítaným skutečnostem se žalovaný nijak nevyjádřil, považuje krajský soud za zcela nedůvodný. Pro úplnost krajský soud poukazuje na podmínky pro umístění stavby vymezené pod č. 11-13 prvostupňového rozhodnutí, které závazně stanovují povinnost stavebníka dodržet uvedené stavební postupy.

V druhém žalobním bodě žalobce namítl, že se žalovaný nevypořádal s námitkou týkající se možnosti zhroucení břehu potoka s tím, že ji žalobce nedoložil žádnými relevantními podklady. Žalobce zdůraznil, že se možné zhroucení břehu potoka týká jeho vlastnického práva. Krajský soud ani tento žalobní bod neshledal důvodným. Tato námitka navazuje na předchozí žalobní bod, a proto argumentaci správních orgánů obou stupňů i krajského soudu uvedenou v rámci vypořádání 1) žalobního bodu lze vztáhnout také k této žalobní námitce, přičemž je třeba doplnit, že žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že obava žalobce ohledně možného zhroucení břehu potoka je založena toliko na jeho domněnkách, které nejsou žádnými relevantními doklady podloženy. Již stavební úřad na tuto námitku reagoval technologickým postupem, kterým dojde k hloubení jámy i k následnému uvedení pozemku v původní stav. Žalovaný dále doplnil, že s ohledem na všechna opatření, která budou provedena v rámci hloubení jámy i v rámci uvedení pozemku do původního stavu, není zřejmé, proč by mělo dojít k uvedenému zhroucení stěny potoka po ukončení stavby. Rovněž v této souvislosti žalovaný zmínil souhlasné stanovisko správce povodí k projednávanému záměru. Argumentaci správních

orgánů žalobce žádným nosným způsobem nerozporoval ani k podané žalobě, když toliko setrval na svém předchozím tvrzení. Krajský soud proto nemá, co by více k tomuto žalobnímu bodu uvedl.

Nedůvodným shledal krajský soud také žalobní bod 3) obsahující nesouhlas žalobce s vypořádáním námitky ohledně umístění stavby přivaděče surové vody pro společnost Biocel Paskov, a.s. Stavební úřad v prvostupňovém rozhodnutí uvedl, že pro určení polohy převaděče bude před samotným započítáním prací vykopána sonda pro zjištění přesné polohy tohoto zařízení. Současně zdůraznil, že na místě se nachází nadpovrchové znaky (trasírky) pro určení polohy přivaděče. Žalovaný to doplnil v napadeném rozhodnutí (str. 13 napadeného rozhodnutí) odkazem na projektovou dokumentaci k územnímu rozhodnutí, a to konkrétně na výkres č. C3 – koordinační situace stavby a výkres č. D.3 – detail přechodu vodoteče, v nichž je přivaděč včetně ochranného pásma zakreslen a zakreslen je i příčný řez místa křížení protlaku plynovodu s tímto vodovodním přivaděčem. Dále žalovaný doplnil, že k výkresům se souhlasně vyjádřila i společnost Biocel Paskov, a.s. jako vlastník stavby přivaděče bez jakýchkoliv připomínek. Žalobce své tvrzení, že stavba přivaděče vody se nachází jinde, než je uvedeno v předložené projektové dokumentaci, žádným důkazem nepodložil, a proto bylo také žalovaným shledáno jako nedůvodné. Krajský soud má také v tomto případě za to, že se správní orgány obou stupňů s touto námitkou žalobce vypořádaly obsáhlým, srozumitelným a přezkoumatelným způsobem, takže ji nelze považovat za nevypořádanou nebo způsob jejího vypořádání zpochybnit. Žalobce spatřuje pochybnost vypořádání právě v tom, že bude prováděna výkopová sonda za účelem zjištění přesného umístění přivaděče, a že správní orgány počítají také s tím, že v takovém případě by musel stavebník požádat o změnu územního rozhodnutí. Krajský soud tyto pochybnosti žalobce nesdílí, neboť má za to, že provedení výkopové sondy je zcela logickým postupem v rámci realizace stavby a žalobcova vlastnická práva jím nijak nemohou být dotčena. Naopak zamýšlený postup je nutno vyhodnotit jako snahu o maximálně šetrný přístup k vlastnickým právům žalobce. Možnost případné změny územního rozhodnutí v důsledku eventuality jiného umístění vodovodního přivaděče je zmiňována toliko teoreticky s tím, že i taková situace by byla fakticky i právně řešitelná aniž by došlo k újmě žalobcových práv. Krajský soud dospěl v závěru, že žalovaný v napadeném rozhodnutí plně dostál své povinnosti vypořádat se přesvědčivým a dostatečným způsobem s odvolacími námitkami žalobce, jak mu určuje ust. § 89 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění (srov. přiměřeně rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 28.7.2014 č.j. 47 A 32/2012-38).

Poslední žalobní bod, v němž žalobce namítl, že také stávající plynovod je na jeho pozemku postaven bez jeho souhlasu a v rozporu s původním stavebním

projektem, považuje krajský soud za zcela nepřípadný, neboť původní projekt byl realizován před 20 lety, není předmětem napadeného rozhodnutí, ani řízení, které jeho vydání předcházelo, a proto, jak již žalobci sdělily správní orgány obou stupňů, se tato námitka zcela míjí s předmětem řízení. Pokud žalovaný v této souvislosti osvětlil žalobci v napadeném rozhodnutí rozdíl mezi povolenou a neoprávněnou stavbou, učinil tak v podstatě nad rámec svých povinností, což však nezakládá vadu nebo nezákonnost napadeného rozhodnutí. Krajský soud neshledal žádné důvody se s tímto žalobním bodem vypořádat, neboť je vznesen zcela mimo předmět řízení.

U ústního jednání před krajským soudem žalobce namítl nepravdivost vyjádření Magistrátu města Frýdku-Místku ze dne 19.11.2014 č.j. MMFM 140406/2014, které bylo podkladem rozhodnutí správního orgánu I. stupně, a to v části, kde se tvrdí, že stavební záměr není v rozporu s územním plánováním. Žalobce poukázal na text tehdy platného územního plánu Sedliště, podle kterého plocha B1 - bydlení v rodinných domech neumožňovala umístění technické infrastruktury. Ke změně došlo až územním plánem schváleným v roce 2015. Krajský soud tento žalobní bod shledal opožděným, a to s odkazem na ust. § 72 odst. 1 a odst. 4 s.ř.s., podle nichž lze žalobu podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno a zmeškání lhůty pro podání žaloby nelze prominout. Ve dvouměsíční prekluzivní lhůtě je přitom nezbytné relevantním způsobem vznést všechny žalobní body (§ 71 odst. 1 písm. d) s.ř.s.). K později uplatněným žalobním námitkám soud nepřihlíží.

Jelikož krajský soud neshledal žádný z žalobních bodů důvodným, v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu zamítl.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšnému žalovanému nevznikly v tomto řízení žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti.

O nákladech řízení osob zúčastněných na řízení bylo rozhodnuto v souladu s ust. § 60 odst. 5 s.ř.s., podle něhož osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu nákladů řízení pouze tehdy, pokud jí vznikly v souvislosti s plněním povinností, kterou jí soud uložil a dále na návrh z důvodů zvláštního zřetele hodných. Takové skutečnosti v posuzované věci podle obsahu soudního spisu nenastaly.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 17. května 2017

JUDr. Monika Javorová

předsedkyně senátu